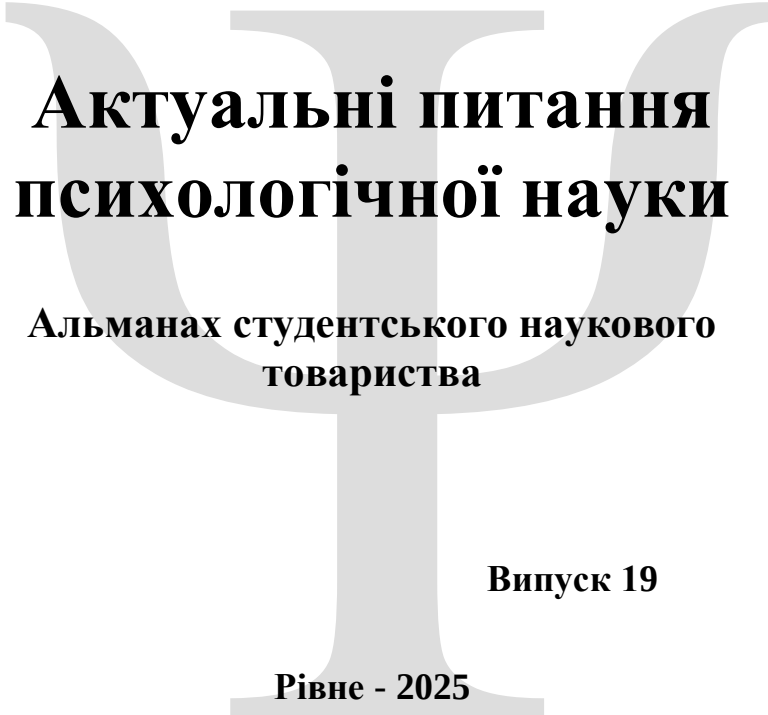

**Рівненський державний
гуманітарний університет**

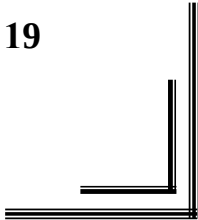

Актуальні питання психологічної науки

**Альманах студентського наукового
товариства**

Випуск 19

Рівне - 2025

ББК 88

А 43

УДК 159.9

Актуальні питання психологічної науки: Альманах студентського наукового товариства. Вип. 19. Рівне: РДГУ, 2025. 118 с.

Головний редактор:

Олег Рудюк, кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри загальної психології, психодіагностики та психотерапії РДГУ.

Редакційна колегія:

Наталія Михальчук, доктор психологічних наук, професор, професор, завідувач кафедри загальної психології, психодіагностики та психотерапії РДГУ;

Олена Главінська, кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри загальної психології, психодіагностики та психотерапії РДГУ;

Віталій Павелків, доктор психологічних наук, професор, професор кафедри загальної психології, психодіагностики та психотерапії, декан психолого-природничого факультету РДГУ;

Олена Ставицька, кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри загальної психології, психодіагностики та психотерапії РДГУ;

Олена Сторож, кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри загальної психології, психодіагностики та психотерапії РДГУ.

За достовірність фактів, дат, назв тощо відповідальність несуть автори матеріалів.

Друкується за рішенням Вченої Ради РДГУ (протокол від 22 грудня 2025 року, № 13)

ЗМІСТ

Бойчук Л. Вплив типу батьківського ставлення на формування особистості дітей дошкільного віку	5
Бойчук О. Психологічні особливості формування мотивації до навчання в підлітковому віці	8
Борисюк Д. Роль емоційного інтелекту у розвитку особистості	11
Гончарук О. Особливості образної пам'яті у підлітковому віці	16
Гордієнко В. Ціннісні орієнтації як чинник психологічної готовності військовослужбовців до професійної діяльності	19
Григорієва А. Особистісні чинники агресивної поведінки в юнацькому віці	23
Долинюк М. Вплив соціальних мереж на самооцінку підлітків	26
Єленець Ю. Вплив соціальних мереж на самооцінку підлітків	32
Жилка Н. Вплив типу батьківського ставлення на формування навчальної мотивації підлітків	35
Комар О. Вплив соціальних мереж на психічне здоров'я юнацької молоді	39
Кондратюк Н. Шляхи формування комунікативної компетенції медичних працівників	42
Кривко Н. Основні чинники психологічного благополуччя молоді в умовах війни	47
Марчук Д. Вплив тривожно-депресивного розладу на адаптивність військовослужбовців ЗСУ в період реабілітації	50
Мисько Я. Вплив порушення сну на психічний стан особистості	54
Мовчко О. Соціальні мережі як чинник розвитку депресивних станів	57
Мординська А. Психологічні методи впливу на стан стресу в юнацькому віці	62
Ольховик С. Вплив емоційного стану людини на увагу	64
Петровець А. Методи психокорекції емоційної сфери в юнацькому віці	67
Поліщук А. Роль тривожності у розвитку емоційного інтелекту здобувачів вищої освіти в умовах війни	69
Попчук Д. Вплив емоційної сфери особистості на мотивацію діяльності	74

Праск А. Психологічні чинники психосоматичних розладів у молоді.....	77
Пустотіна С. Вплив корпоративної культури на рівень мотивації та задоволення роботою.....	79
Рачинська О. Особливості міжособистісних конфліктів в юнацькому віці	82
Романюк М. Психологія віральності контенту В Youtube	87
Ромашук К. Вплив травмівного досвіду на розвиток особистості підлітка.....	93
Сімончук Д. Особливості спілкування дітей молодшого шкільного віку	96
Сорокіна А. Використання арт-терапевтичних методів в роботі з військовими з ПТСР	99
Тодорович А. Психологічні особливості спілкування в юнацькому віці.....	102
Харчук Б. Особливості соціально-психологічної адаптації дітей, які постраждали від війни	105
Юшук А. Особливості дослідження депресивних станів у молоді	110
Янковська І. Психолого-педагогічні умови розвитку поведінкової і вольової саморегуляції у підлітковому віці	114

2. Черепаня Н. І. Теоретичні аспекти гуманістичного виховання дітей дошкільного віку. *Збірник наукових праць «Педагогічні науки»*. 2016. № 70. 114–118 с.

3. Трофаїла Н. Д. Теорія і практика підготовки майбутніх вихователів до емоційного розвитку дітей дошкільного віку: монографія. Умань: Візаві, 2019. 75 с.

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЇ ДО НАВЧАННЯ В ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ

Бойчук Оксана, здобувач ОС «бакалавр», 1 курс, РДГУ

Керівник: Джеджеря О.В., старший викладач

Підлітковий вік характеризується формуванням самосвідомості та саморефлексії, що змінює ставлення молодої людини до навчальної діяльності. Психологічні особливості формування мотивації до навчання в підлітковому віці мають особливе значення, оскільки підлітковий вік є періодом глибоких трансформацій у розвитку особистості, зміни самоусвідомлення, соціальних ролей та ціннісних орієнтацій. Саме в цей час мотивація до навчання може як посилюватися, так і значно знижуватися, що безпосередньо впливає на успішність і подальше особистісне зростання.

Мета публікації – здійснити аналіз психологічних особливостей формування мотивації до навчання в підлітковому віці.

Однією з ключових психологічних особливостей підліткового віку є розвиток індивідуальної ідентичності. Пошук себе, свого місця в соціумі, формування особистісних цілей сприяють тому, що мотивація до навчання набуває нових смислових навантажень. Підлітки починають ставити перед собою власні навчальні цілі, співвідносити навчання з майбутніми професійними планами і життєвими перспективами. Відповідно, у таких випадках мотивація набуває змісту самореалізації та особистісного розвитку [2].

Водночас у підлітковому віці часто спостерігається коливання мотивації, що пояснюється різноманітними внутрішніми та зовнішніми впливами. Зміни гормонального фону, підвищена емоційність, пошук нових соціальних контактів, а також вплив

однолітків можуть призводити до зниження інтересу до навчання або появи негативного ставлення до шкільної діяльності. Підлітки можуть втрачати мотивацію через складнощі в навчанні, конфлікти з учителями чи батьками, відсутність підтримки або незрозумілість цілей [3].

Важливу роль у формуванні мотивації відіграє особистісний досвід і попередні успіхи або невдачі в навчанні. Підлітки, які відчують успіх, отримують позитивне підкріплення, що стимулює їх до подальшої діяльності. Натомість повторні невдачі можуть призвести до зниження мотивації, формування установки на безпорадність і зневіру у власні сили.

Психологічна підтримка та формування внутрішньої мотивації є ключовими завданнями педагогів і батьків у підлітковому віці. Зовнішні стимули у вигляді оцінок, похвали, матеріальних винагород відіграють роль, але справжня мотивація повинна базуватися на внутрішніх спонуканнях: інтересах, бажанні пізнавати нове, прагненні самовдосконалення. Психологічні дослідження свідчать, що внутрішня мотивація більш стійка і продуктивна, ніж зовнішня, оскільки вона спонукає підлітка до самостійної пізнавальної активності [1].

Навчальна мотивація тісно пов'язана з мотивацією досягнень, прагненням здобути повагу та визнання, а також з внутрішнім бажанням бути корисним і успішним у житті. Підтримка цих мотивів сприяє не лише покращенню навчальних результатів, а й загальному психічному здоров'ю підлітка [2].

Розвиток мотивації у цьому віці має враховувати і психологічні механізми саморегуляції, здатність до планування і організації навчальної діяльності. Підлітки, які володіють навичками ефективного управління своїм часом і ресурсами, мають вищий рівень мотивації, оскільки відчують контроль над власним навчальним процесом.

Особливий вплив на мотивацію має ставлення підлітка до власної особистості і самооцінка. Висока самооцінка і позитивне уявлення про себе підтримують мотивацію, тоді як низька самооцінка, невпевненість у власних силах гальмують активність і бажання вчитися.

Психологічні дослідження вказують на значущість ціннісних орієнтацій у формуванні мотивації. Якщо навчання відповідає особистісним цінностям підлітка, його мотивація стає більш стійкою і глибокою. У випадках, коли шкільна діяльність не співпадає з інтересами або життєвими планами, мотивація може бути поверхневою і швидко згасати[3].

Також слід враховувати вплив інформаційних технологій і медіа на мотивацію підлітків. Сучасний підліток живе в умовах багатого інформаційного середовища, яке пропонує різноманітні альтернативи навчальній діяльності, як позитивні, так і негативні. Цифрові технології можуть як стимулювати інтерес і допитливість, так і відволікати, викликати залежність і знижувати увагу до навчання.

Для ефективного формування мотивації до навчання у підлітків важливо створювати умови, які б враховували індивідуальні особливості, підтримували інтереси і цінності, сприяли формуванню позитивної самооцінки та навичок саморегуляції. Взаємодія батьків, педагогів і психологів має бути спрямована на підтримку внутрішніх мотивів, розвиток компетентності і самостійності учнів [1].

Висновки. Психологічні особливості формування мотивації до навчання в підлітковому віці характеризуються складною взаємодією внутрішніх психічних процесів і зовнішніх соціальних впливів. Мотивація в цьому віці є динамічним феноменом, що підлягає значним коливанням і потребує цілеспрямованого психологічного супроводу. Таким чином, формування мотивації до навчання у підлітковому віці — це багатокомпонентний процес, що вимагає комплексного підходу і розуміння психологічних закономірностей цього вікового періоду. Лише за умови адекватної підтримки мотивація стає чинником особистісного розвитку і життєвого успіху підлітка.

Список використаних джерел

1. Драч А.О. Мотиви навчальної діяльності підлітків. *Теоретико-методологічні проблеми практичної психології та її перспективи розвитку: Збірник доповідей Всеукраїнської студентської науково-практичної конференції, присвяченої 125-річчю з Дня народження Гордона Олпорта*. Кропивницький, 2022. 231 с.

2. Чаусова Т.В. Осоловості формування мотиваційної сфери навчання підлітків. *Вісник післядипломної освіти. Серія: Соціальні та поведінкова науки*. 2018. №6. С. 121-134.

3. Щербань Т. Д., Гоблик В. В., Щербань Г. В. Психологічні особливості навчальної мотивації підлітків. *Науковий вісник Мукачівського державного університету. Серія «Педагогіка та психологія» : збірник наукових праць / гол. ред. Г. В. Товканець. Мукачево, 2019. Вип. 2(10). Ч. 2. С. 100–104.*

РОЛЬ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ У РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ

Борисюк Дмитро, здобувач ОС «бакалавр», 1курс, РДГУ

Керівник: Джеджер О.В, старший викладач

Сучасний світ характеризується безпрецедентною динамікою, , глобалізаційними процесами, стрімким технологічним розвитком та інформаційним перевантаженням, що створює значні виклики для психологічної адаптації та гармонійного існування особистості. У цих умовах здатність ефективно розпізнавати, розуміти та управляти власними емоціями та емоціями оточуючих – тобто емоційний інтелект (ЕІ) – перетворюється з бажаної якості на критично важливу компетенцію. Недостатній розвиток ЕІ часто корелює з труднощами у побудові стабільних та здорових міжособистісних стосунків, наприклад, часті конфлікти, нерозуміння, соціальна ізоляція, проблемами у професійній самореалізації, зокрема, низька ефективність командної роботи, труднощі у лідерстві, професійне вигорання, та зниженням загального рівня психологічного благополуччя, що може проявлятися у підвищеній тривожності, депресивних станах та зниженій стресостійкості.

Мета дослідження: теоретично дослідити роль емоційного інтелекту у процесі розвитку особистості.

У сучасній психології особистість трактується як надзвичайно складна, інтегральна та динамічна система, що охоплює унікальну сукупність індивідуальних психологічних рис, сталих патернів мислення, переживань та поведінки, ціннісних орієнтацій, мотивів,

Електронне видання

Актуальні питання психологічної науки.
Альманах студентського наукового товариства

Випуск 19

Наукове редагування – Олег РУДЮК
Відповідальна за випуск – Наталія МИХАЛЬЧУК

Формат 60x80/16. Гарнітура Times New Roman
Умовн. друк арк. 5,2.